

gøst. Hært, naar ærede Ministre til min Forbavelse slutte sig til mine Forslag. Det er jeg nemlig ikke vant til; det er noget Usædvanligt. (S. A. Hansen: Na, nei!) Jeg vilde sandelig ønske, at jeg kunde erindre noget saadant Tilfælde. Det er under alle Omstændigheder meget sjældent; men da jeg saa længe har været Medlem af Thinget, kunde det maaske være, at et eller andet Medlem kjendte og vilde meddele mig et Forslag fra min Side, som havde faaet en Ministers Tilslutning, for at jeg kunde glæde mig lidt derover. Den Glæde har jeg saa sjældent. Med Hensyn til hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), skal jeg kun tilføje, at det gaar mig ligesom ham. Det ærede Medlem sagde: Lad os tage det, der nu foreligger; thi vi vide da, at der kan ske Noget for dem, som ere mest usjelt stillede; men han sagde tillige, at han vilde henvende et venligt Ord til den høitærede Minister, om der ikke kunde være en Vej, ad hvilken dette Forslag kunde omformes saaledes, at det kunde vinde en større Tilslutning her i Thinget, idet der blev sat visse Garantier for, at Anvendelsen af Summen blev saadan, at den stemmede mere med Anskuelserne her. Da den ærede Minister aldeles ikke har kunnet gjøre Regning paa, at dette Forslag kom frem, og da det naturligvis paa ingen Maade har udgivet sig for at være noget Fuldkomment, har jeg tænkt mig, at han let vilde kunne enes med dette Thing om Noget, der kunde indløse de Ønsker, som ere fremkomne fra andre Sider; det forekommer mig, at dette maatte være meget naturligt. Sagen stillede sig anderledes, dersom det var den høitærede Minister, der havde stillet Forslaget; thi man kunde da tænke sig, at han ansaa det, han havde fremsat, for at være det Nødvendige, høitmod det nu blot er et enkelt Medlem, der har fremsat Forslaget, hvortil den ærede Minister har troet at kunne slutte sig. Deres forekommer mig, at maatte fremgaa, at den ærede Minister maa kunne staa meget frit over for Forslaget, og naar der var en Maade, hvorpaa saavel hans Mening som det ærede Flertals Mening her i Salen kunde opfyldes, synes det mig forunderligt, om den ærede Minister ikke skulde ville indløse en et saadant Ønske. Det vilde forekomme mig besynderligt, hvis han ikke vilde gjøre det; thi han vil kunne gjøre det med den største Letthed, da han staa aldeles frit over for Forslaget. Jeg vil derfor tillade mig at forene min venlige Henvendelse med den, der er fremkommen fra det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds til den ærede Minister, om han ikke, hvis dette Forslag skulde blive vedtaget, mellem 2den og 3die Behandling, vilde give nogle Blik om de Forandringer, hvorved han kunde indløse det Flertallet her i Salen, og om han, hvis Forslaget skulde blive forkastet, ikke skulde ville stille et Forslag, som tilfredsstillede de Krav, der her i Salen ere blevne

gjorte fra forskjellige Sider. Det er mig nemlig aldeles ikke om at gjøre, at det er mit Forslag, der bliver vedtaget, naar der blot bliver vedtaget Noget, som er til Nytte for det Formaal, jeg har haft for Øie, idet jeg stillede Forslaget. Saasnart der fremkommer Noget, som gaar i den Retning, som f. Ex. det, der igaar blev udtalt af det ærede Medlem for Ringstøbing Amts 5te Valgkreds (Clausager), eller Noget, som gaar i den Retning, der i Dag blev udtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds, skal jeg med største Glæde give det min Stemme, fordi jeg tror, at Sagen er paatværgende nødvendig. — Lige over for det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen) skal jeg kun sige, at, dersom jeg kunde have den Opfattelse af Sagen som han, dersom jeg troede, at dette Forslag vilde være en Hindring for en Skolereform, havde jeg virkelig stillet mig paa samme Maade, som han nu gjør; men da jeg ikke tror det, kan jeg ikke gjøre det. For Øvrigt veed jeg af hans Udtalelser igaar, at han i og for sig var af samme Mening som jeg om det Udførelse i, at der gjøres Noget i denne Retning, og jeg tror ogsaa, at han er af samme Mening endnu. — Den ærede Ordfører udtalte igaar nogle Ord i Anledning af mit Foredrag og mit Forslag, og jeg svarede ham ogsaa derpaa. Jeg vil nu i denne Anledning tillade mig en Hensigt til den ærede Ordfører. Det forekommer mig, at det er uheldigt, at Finantslovens Behandling bruges til at foretage saadanne rent personlige Opgjørelser. Jeg tror, at der kommer en temmelig stor Kjedommelighed over Thinget derved, og hvad mig angaar, er Intet kjedeligere for mig, end saaledes at synge Duet med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg); men paa den anden Side er jeg, paa Grund af den Stilling, det ærede Medlem indtager, ikke tjent med, at han synger Solo. Der er visse Tilfælde, hvor man er nødt til at stemme i med, hvor ubehageligt det end er. Den Hensigt, jeg derfor vil tillade mig at gjøre til den ærede Ordfører, er den, om vi ikke kunde afgjøre Sligt paa en anden Kamplads; der er jo andre Steder, hvor man kan faae slige Sager afgjorte, saaledes at man ikke behøver at beleme Thingets Forhandlinger med den Slags Udtalelser. Det er blot en simpel Hensigt. Jeg tror snart at være kommen til det Standpunkt, at jeg, for ikke at vække Thingets efter min Mening berettigede Uvillie over for en saadan langvarig Tale om Personligheder, vistnok tilfaldt bliver nødt til at lade det ærede Medlem have Ordet alene, naar han taler om mig. Det ærede Medlem var for Øvrigt saa velvillig lige over for mig, og derfor er det, jeg har tilladt mig at henvende denne venlige Anmodning til ham, som han nu kan gjøre med, hvad han vil. Jeg forbeholder mig da at stille mig lige over for ham saaledes, som jeg tror det rigtigt af Hensyn til Thinget. — Ja, mine